

Tribuna

Săptămîna

ORGAN AL COMITETULUI JUDEȚEAN SIBIU AL P.C.R. ȘI AL CONSILIULUI POPULAR JUDEȚEAN

Anul XXXV, nr. 8 003

Joi, 21 aprilie 1983

4 pagini, 50 bani

Constătuire de lucru la C.C. al P.C.R. cu cadre de conducere și specialiști din domeniul materialelor de construcție și construcțiilor

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a participat, miercuri, 20 aprilie, la Constătuirea de lucru organizată la C.C. al P.C.R., cu cadre de conducere și specialiști din domeniul materialelor de construcție și construcțiilor.

Organizată din inițiativa secretarului general al partidului, la constătuire au luat parte miniștri, prim-vicepreședinți și vicepreședinți cu probleme de investiții ai consiliilor populare județene, arhitecții șefi ai județelor, directorii trusturilor județene de construcții, ai întreprinderilor de prefabricate, ai unor institute de proiectare, cercetare și inginerie tehnologică, alți specialiști.

Constătuirea a analizat stadiul îndeplinirii sarcinilor rezultate din programul adoptat la Conferința Națională a partidului privind reducerea consumurilor materiale, de combustibil și energie, industrializarea construcțiilor și creșterea productivității muncii, îmbunătățirea în continuare a calității și diminuarea costurilor construcțiilor industriale și de locuințe, modul în care se îndeplinesc orientările și indicațiile tovarășului Nicolae Ceaușescu referitoare la modernizarea și sporirea eficienței economice a întregii activități în construcții.

În încheierea lucrărilor constătuirii a luat cuvîntul tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România.

Secretarul general al partidului a subliniat că scopul acestei constătuiri este de a stabili — pentru întreaga țară — modul în care trebuie să se acționeze pentru îndeplinirea hotărîrilor Conferinței Naționale a partidului, privind reducerea consumurilor materiale, energetice, îmbunătățirea lucrărilor de construcție — din punctul de vedere al aspectului general, al arhitecturii și, în general, soluționarea în mai bune condiții și într-o perioadă mult mai scurtă a tuturor problemelor în domeniul construcțiilor de locuințe, industriale și agricole.

Arătînd că întreprinderile de prefabricate nu sînt folosite la întreaga capacitate, tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat necesitatea industrializării complete a lucrărilor de construcție de locuințe și social-culturale pe baza proiectelor-tip. Criticînd o serie de aspecte legate de nereșterea tipizării în construcție, a normelor și criteriilor de calitate stabilite în realizarea prefabricatelor, secretarul general al partidului a subliniat că este necesar să se realizeze în fabricile de prefabricate panouri care să nu necesite nici o intervenție pentru finisaj, astfel încît pe șantier să se realizeze numai montajul lor. Aceasta — a subliniat tovarășul Nicolae Ceaușescu — presupune atenție și măsuri corespunzătoare în turnarea

betonului, grijă pentru a realiza finisajul și interior și exterior al fiecărui panou, pentru a nu mai fi nevoie de nici o intervenție pe șantier, să se realizeze pe cît posibil în fabrică toate instalațiile, astfel încît lucrările pe șantier să se rezume numai la realizarea legăturilor corespunzătoare.

Secretarul general al partidului a subliniat, de asemenea, că, odată cu grija ce trebuie acordată finisării, trebuie să se asigure și realizarea unor elemente de arhitectură românească, să se înlăture aspecte de monotonie, de uniformizare arhitecturală a construcțiilor, astfel încît noile construcții, în afara faptului că trebuie să asigure spațiul necesar pentru familiile oamenilor muncii, trebuie să aibă și un aspect cit mai plăcut, atît în interior, cît și în exterior, să contribuie la înfrumusețarea continuă a orașelor și satelor noastre. Tovarășul Nicolae Ceaușescu s-a referit, în altă ordine de idei, la necesitatea îmbunătățirii tehnologiilor de execuție, la cerința mecanizării complete a lucrărilor din acest sector, astfel încît construcția de locuințe și alte unități să se transforme într-o activitate industrială de montaj, scurtîndu-se mult durata de execuție, să îmbunătățească, totodată, calitatea lucrărilor.

De asemenea, secretarul general al partidului s-a referit la faptul că și în fabrici și în construcții-montaj să se realizeze creșterea productivității muncii, astfel încît pînă în 1985 să se asigure o creștere de pînă în sută la sută a acestui indicator în toate domeniile, deci și în construcții.

În cuvîntare s-a reliefat importanța ce trebuie acordată reducerii consumurilor materiale și energetice prin folosirea într-o măsură mare a materialelor locale, pentru a se evita transporturile, destul de costisitoare, înlăturarea excesului de folosire a agregatelor, săpăturile și nivelările care ridică în mod inutil costul construcțiilor, realizîndu-se, totodată, și o reducere a consumului de ciment. De asemenea, secretarul general al partidului a indicat să se reducă consumul de metal, în condițiile garantării gradului de siguranță a construcției, precum și cel de energie și combustibil în realizarea prefabricatelor, acționîndu-se pentru executarea acestora îndeosebi în perioada de vară, folosîndu-se și căldura solară. Avem în vedere ca, pînă în luna iunie — a spus secretarul general al partidului —, în toate județele să se realizeze măsurile necesare în direcția producerii prefabricatelor, inclusiv cele de reducere a consumurilor și — pe această bază — să stabilim norme de consum care vor trebui să fie considerate ca maxime. Aceasta va necesita, însă, să procedăm și la stabilirea prețului maxim al fabricatelor. Trebuie să stabilim pentru fiecare construcție costurile prefabricatelor în

m.p. sau m.c., așa cum trebuie să stabilim consumurile materiale pe m.c. sau m.p.

Referîndu-se la construcțiile industriale, energetice și miniere, tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că și în acest domeniu este necesar să fie stabilite norme de consum clare, de materiale, pe metru pătrat sau metru cub. Aceasta presupune, de asemenea, ca toate aceste lucrări să fie industrializate, folosîndu-se la întreaga lor capacitate fabricile de care dispunem. S-a arătat, în acest sens, că în viitoarele două luni vor fi revăzute tipizarea, normele de consum, prevederile acestora făcîndu-se nu prin raportarea la valoarea în milioane de lei, ci la metru cub sau la metru pătrat.

În ceea ce privește iluminatul clădirilor, s-a arătat că trebuie să se pună capăt cu desăvîrșire vechiului mod de construcții, să nu se mai admită nici un proiect și nici o construcție care nu asigură, în primul rînd, iluminatul natural. În ceea ce privește iluminatul artificial, trebuie să se efectueze în fiecare caz o studiere temeinică, stabilîndu-se modalitățile cele mai economice pentru fiecare ramură.

Ținînd seama de diversitatea construcțiilor industriale în toate domeniile, tovarășul Nicolae Ceaușescu a cerut institutelor de proiectare și in-

(Continuare în pag. a IV-a)

Constătuire

Astăzi, 21 aprilie și miine, 22 aprilie, Sibiu va găzdui constătuirea secretarilor comitetelor județene de Cruce Roșie, în vederea realizării unui schimb de experiență pe tema: „Sporirea contribuției organizației de Cruce Roșie la acțiunea de instruire a populației în tehnica acordării primului ajutor”. Participă secretari ai comitetelor județene de Cruce Roșie din 10 județe din zona Transilvaniei.

Constătuirea începe astăzi, ora 8, la Casa armatei.

Luna cărții în întreprinderi și instituții

● Astăzi, ora 10, la Căminul pentru nefamiliști al întreprinderii „Independența” din Sibiu, va avea loc un simpozion pe tema „Bucuria vieții noi în creația populară actuală”. ● La Clubul „I.L. Caragiale” din Mediaș, ora 15.30, se va desfășura o masă rotundă sub genericul „Problemele tinerei generații și reflectarea lor în literatură”. ● „Tineretul și literatura beletristică” este tema dezbaterii planificate să aibă loc

SĂMÎNȚA DE PORUMB — cît mai grabnic sub brazdă!

Pînă în seara zilei de 19 aprilie a.c., porumbul a fost semănat pe 29 775 hectare. Mai precis, această importantă lucrare a fost executată pe 87 la sută din suprafața planificată. Ritmul de lucru înregistrat în ultimele zile poate fi apreciat ca bun, în concordanță cu sarcinile stabilite, ceea ce ne dă certitudinea că întreaga cantitate de sămînță de porumb va fi pusă în limitele perioadei optime sub brazdă.

Să stăruim însă, concret, asupra celorva secvențe de muncă înregistrate în cursul raidului nostru întreprins marți, 19 aprilie, în C.U.A.S.C. Loamneș.

Un ultim efort la finalizarea însămînțărilor

Cu toate că cerul era acoperit de nori, care pe alocuri își mai scuturau pîvărul sub formă de picuri mărunți, în toate unitățile agricole componente ale consiliului se lucra la semănat. Dintr-o succintă informare pe care ne-o face președintele C.U.A.S.C., Ioan Iordache, aflăm că pînă în dimineața zilei de 19 aprilie au fost semănați cu porumb 770 ha din cele 1 272 ha planificate. Proporția de realizare — 60 la sută, este situată sub media pe ansamblul județului, ceea ce ne-a determinat să insistăm asupra factorilor care au determinat rămînerea în urmă, dar mai ales asupra măsurilor care se cer grabnic inițiate și aplicate pentru încadrarea în perioadele optime.

În primul rînd, să notăm că există decalaje ale ritmului de lucru înregistrat între uni-

tăți. Dacă la A.E.I. Mîndra, porumbul a fost semănat pe întreaga suprafață planificată, dacă la C.A.P. Alămor lucrarea a fost executată pe 71 la sută din cea prevăzută, la C.A.P. Slimnic, nu s-au realizat nici cel puțin 50 la sută din sarcinile de plan. Firește, timpul neprielnic și-a pus amprenta asupra desfășurării lucrării, dar de ce nu am spune că situația este din nou tributară organizării activității, modului în care a fost privit și abordat semănatul porumbului.

Firește, respectarea perioadelor optime de semănat, constituie o normă obligatorie pentru toți lucrătorii din agricultură și prin urmare acest imperativ trebuie să fie definit

(Continuare în pag. a IV-a)

Nicolae IVAN

C. U. A. S. C. Sibiu

A încheiat semănatul porumbului

Ieri seară, în Consiliul unic agroindustrial de stat și cooperatist Sibiu a fost finalizat semănatul porumbului boabe, pe întreaga suprafață planificată de 196 ha. Acționînd cu responsabilitate și exigență pentru încadrarea acestei importante lucrări în perioada optimă stabili-

tă, specialiștii, factorii de conducere din unități și din cadrul consiliului unic agroindustrial au reușit să asigure în același timp un nivel calitativ superior semănatului, oferind astfel garanția obținerii unor producții superioare celor din anii anteriori.

astăzi, ora 14, la Clubul I.M.M.N. din Coșea Mică. ● La Clubul întreprinderii „Tirnavă” din Mediaș este programată astăzi, ora 15.30, o masă rotundă pe tema „Rolul literaturii române în educarea patriotică a tineretului”. ● Clubul C.F.R. Sibiu prezintă astăzi, ora 12, la Depoul C.F.R., un recital de poezie patriotică sub genericul

ACTUALITĂȚI

„Flacăra de nestins a patriotismului poeziei noastre contemporane”.

Test comercial

I.C.S.M.I. Mediaș organizează, în perioada 18—25 aprilie, o expoziție de mobilier cu vînzare pentru testarea noilor produse. Expoziția este deschisă la Casa de cultură a sindicatelor din Mediaș și prezintă mai multe tipuri de mobilier, în linie modernă și clasică, executate de unități de profil din Mediaș, Sibiu, Miercurea Ciuc și Sf. Gheorghe. Din rîndul exponatelor o mențiune specială pentru ca-

mera de lucru „Roxana”, camera de zi „Covasna” (în furnir nuc), camera de zi „Hășmaș” (cu elemente sculptate), biblioteca în stil Renaștere, precum și garnitura de bucatărie „Cîndrel”.

Expoziția este deschisă zilnic între orele 10—18.

Expoziție de artă fotografică

Casa de cultură a sindicatelor din Sibiu găzduiește, în sala de marmură, expoziția de artă fotografică „Gheorghe Lăzăroiu, — E. FIAP — 20 de ani de fotografie”. Expoziția cuprinde 38 de lucrări alb-negru și poate fi vizitată zilnic, între orele 10—17, pînă în ziua de 28 aprilie.

„Sanitarii pricepuți”

În organizarea Comitetului municipal Mediaș de Cruce Roșie, vineri, 22 aprilie, se va desfășura faza municipală a concursului „Sanitarii pricepuți”, la care participă echipe reprezentative ale tuturor școlilor generale din localitate și ale liceelor (clasele VIII—X).

monografii contemporane

TINEREȚA FĂRĂ BĂTRÎNEȚE A SATULUI ROMÂNESC

monografii contemporane

Azi, în pagina 3, publicăm reportajul din comuna Porumbacu

Un permanent izvor de cadre pentru mișcarea artistică de amatori

6. Cu bucurie și satisfacție era primită de către iubitorii de artă înființarea, în 1948, a Conservatorului popular. Existența acestuia la Sibiu, ca de altfel și în alte locuri din țară, exprima limpede materializarea unor importante deziderate ale politicii culturale a partidului nostru și anume asigurarea unui larg acces la actul de creație pentru toți oamenii muncii și stimularea creșterii calitative a mișcării artistice de amatori care primise deja onoranta sarcină de a contribui la schimbarea conștiințelor, la formarea celor ce aveau să devină făuritori conștienți și demni ai socialismului pe pământul României.

Această primă formă organizatorică este urmată de înființarea Școlii populare de artă din Sibiu, al cărei act de naștere poartă data de 1 ianuarie 1953. Dacă la început programa de învățământ era axată pe muzică și teatru, pe parcursul celor 30 de ani de existență a instituției aceasta s-a diversificat permanent căutând și reușind în cele mai multe momente să răspundă funcțiilor conferite școlilor populare de artă. Se dezvoltă cursurile de plastică, coregrafie, artă populară, foto și cinematograf, iau ființă clasele exter-

ne în teritoriu și se începe organizarea cursurilor de vară pentru instructorii formațiilor artistice de amatori de la sate pentru toate disciplinele artei.

Privind retrospectiv activitatea Școlii populare de artă din Sibiu nu putem să nu reamintim și numele unor eminenți dascăli, pasionați și competenți animatori culturali, cuprinși în permanență

De două ori 12 ore din viața culturală a Sibiului

de flacăra creației și înțelegând nobila lor misiune de formare a talentelor și de educare a educatorilor din domeniul artei. Chiar dintr-o succintă enumerare nu pot lipsi numele lui Gheorghe Șoima, Ilie Micu, Costel Rădulescu, Vasile Girbu, Cornel Arion, Elena Gherman, Nicolae Iorga, Gheorghe Lăzăroiu sau Nicolae Suciu.

Clasele externe ale școlii de la Mediaș (cea din municipiul de pe Tîrnăvă a constituit nucleul reputatului Teatru popular de azi), Avrîg, Gura Rîului, Săliște, Rășinari, Cîrțisoara, Hoghilag, Roșia, Cristian,

Sadu, Slimnic sau Apoldu de Sus au constituit toată atâtea centre polarizatoare ale activității de creație sau interpretare a amatorilor.

Revenind în actualitate, am găsit la Școala populară de artă din Sibiu o activitate densă, bogată și dinamică. Se pregătește cea de a V-a ediție a „Zilelor școlii populare de artă”, pentru a doua jumătate a lunii iunie. În cadrul acestei manifestări sibienii au fost creditați cu organizarea expoziției Fotoart 1983 la care vor participa toate clasele de foto de la instituțiile de profil din țară. Recent, pe scena fazei județene a ediției actuale a Festivalului național „Cîntarea României” formațiile școlii s-au bucurat de unanime aprecieri.

În prezent, Școala populară de artă din Sibiu poate oferi o largă gamă de servicii culturale. Ele urmează numai a fi comandate și folosite.

Evident, se pune întrebarea, și aici, ce trebuie făcut pentru ca această instituție, cu un loc distinct în peisajul cultural al județului să răspundă mai exact și eficient sarcinilor stabilite de Comitetul județean de partid în domeniul activității culturale?

În primul rînd, credem că se impune creșterea calității activității artistice a instituției. Concomitent, prezența cadrelor școlii în mișcarea artistică a amatorilor trebuie să se facă mai mult simțită. Se cere, apoi, continuată și generalizată experiența formării colectivelor artistice model, ca cel ce are ca domeniu de manifestare jazzul, spre exemplu. Concomitent, se cer sporite eforturile și înmulțite reușite în ceea ce privește susținerea mai consistentă a manifestărilor Festivalului național „Cîntarea României”.

Și, în final, o sugestie: crearea unui cadru organizat de reinținere a școlii cu foștii absolvenți, readucerea acestora periodic în școală, atît pentru reînprospătarea cunoștințelor lor artistice, pentru orientarea repertorială, cît și pentru creșterea contribuției acestora la viața artistică a amatorilor.

Octavian RUSU

PE URMELE IERNII

Vă propunem un Itinerar turistic

Urcam ca de atîtea ori din Poiana Muncel, urmînd banda roșie a marcașului trasată din loc în loc pe brazii troieniți. Drumeașul adînc săpat de ape și bolovănos, acum netezit complet de o zăpadă pufoasă, îmi făcea grea înaintarea. Și îmi puseseam în gînd să ajung în ziua aceea pînă la refugiu de sub Cîndrel... Deosebit în toate astea nu era decît ziua de 1 ianuarie cînd se întimpla drumeția în care pornisem de cu zori. Am răzbit după un timp troienele pădurii și am ieșit în gol, unde crusta înghețată îmi permitea o înaintare mai ușoară. După puțin mi-am pus schiurile ca să mai recuperez din timp. Linișteța și marea albă care mă înconjurau îmi dădeau senzația plăcută a unei singurătăți stenece. Alunecînd peste umărul vîrfului cu piloni de marcaș înfipti la distanțe mari am simțit la un moment dat un miros discret de carne friptă. Din Păltiniș nu putea ajunge pînă acolo (erau două ore de cînd îl părăsisem) iar, sugestionat, m-am fi ispitit mai degrabă aroma unui ceai de lămîie, indulcit cu miere. Și totuși, după grupul de stîncării de la „Izvoarele Bătrînii”, adică exact acolo unde duminică de duminică și în zilele de sărbătoare sau libere cum era aceasta, i-am întîlnit pe cei doi nedeșpărtați drumeți pe care-i știm noi, toți oamenii de munte, de la soferii I.J.T.L.-ului care ne duc zilnic peste Vălar pînă la ultimul sterpă care-și face veacul în Cîndrel — Nea Tudose și Nea Niculae. Ei urcaseră, din Păltiniș, pe poteca (marcată — cruce roșie) ce trece pe la „Doru Clujului”. Găujoara, Săua Bătrînii și asta era explicația faptului că nu le văzusem

urmele. După halta „obligatorie” la care am fost supus (în acest sens sînt recidiviști, de unde și notorietatea absolută a cunoștințelor lor culinare despre care au auzit și cei din Șurianu, Sebeș și Lotru) mi-am reluat drumul alb și singur reflectînd la statornicia prezentei celor doi în același loc, pe timp însoțit ca și pe ploaie ori ca acum, pe zăpezi de un stat de om. La tableturile lor, la neliștita cricală și clătite umplute care le-ar putea face acasă, pe aragaz dar care, naiba știe, niciunde nu-s așa bune ca acolo. Mă gîndeam și la faptul, nu fără semnificație, că ambii avînd autoturisme, urcă vajnic, de ani și ani, drumurile muntelui și că la vîrsta lor îi simt atît de tineri încît va trebui să mă „țin” ca să le ajung urma. Mi-am amintit atunci de un alt mare prieten al munților, nu întimplător distins om de știință și erudit savant, academicianul Al. Rosetti care, dacă-mi fac bine socotelile, la 80 de ani urca cu dezinvoltură Bucegii lăsînd sute și sute de inși să facă nevrucile ore în șir la stațiile telecabinelor. „Pasul” — spunea marele filolog — măsura putinței noastre de mii de ori repetată se acordă cu ritmul gîndirii: el o provoacă, o ajută să se formuleze, o susține. Gîndirii îi sînt necesare pasul călătorului, zvonul apelor, miresmele muntelui, ozonul tăriilor albastre, bolta brazilor: verdeața perenă e ca un simbol al longevității, la care rîvnește ființa noastră plîpîndă...

Cunoașteți o invitație pentru drumeție cu argumente mai logice, mai optimiste și mai la îndemina oricui?

AL. CONSTANTINESCU

explozii, inundații, furt prin efracție, furtună etc. Se acordă despăgubiri și în cazul pagubelor provocate la pereții, tavanul și pardoseala apartamentului persoanei asigurate în cazul unor inundații produse la un etaj superior. Sînt cuprinse în asigurare și 20 la sută din valoarea asigurării pentru bunurile luate în deplasare de asigurat.

Bunurile se asigură la sumele stabilite de proprietarul acestora, iar costul asigurării este pentru un an de numai 2 lei la 1 000 lei din valoarea bunurilor asigurate.

Această asigurare se poate încheia prin agenții de asigurare care se deplasează la domiciliul cetățenilor, prin inspectorii de asigurare, responsabilii cu munca ADAS din comune și întreprinderi sau direct la unitățile ADAS din Sibiu, Mediaș și Agnita.

CURIER

Unii cetățeni s-au interesat asupra posibilității de a-și asigura bunurile casnice și de uz personal.

Pe cei interesați îi informăm că ADAS practică o asigurare deosebit de avantajoasă denumită „ASIGURAREA COMPLEXĂ A GOSPODĂRIILOR PERSOANELOR FIZICE” prin care se asigură mobilierul și obiectele casnice, îmbrăcămintea, produsele agricole, furașele etc., pentru următoarele riscuri: incendii,

SPORT... SPORT...

„Cupa I.P.A.S.” la schi

În organizarea Asociației sportive I.P.A.S. Sibiu, în colaborare cu C.J.E.F.S., Comisia de schi și Consiliul județean al sindicatelor, în zilele de 23 și 24 aprilie 1983, la Bilea va avea loc, sub egida „Daciadei”, concursul de schi „Cupa I.P.A.S. Sibiu — Metalurgistul”. Concursul oferă celor mai valoroși schiori din județul Sibiu, și din alte județe, posibilitatea de a se întrece într-un concurs de înaltă tinuță. Inscriserile se fac în 21.IV.a.c., ora 18, la sediul C.J.E.F.S. Nu se admit înscrieri după această dată. Concursul cuprinde o probă de slalom, cu minimum 35 de porți în fiecare manșă,

traseele fiind separate pentru fete și băieți. Clasamentul se face pe categorii de vîrstă: copii, juniori, seniori (fete și băieți).

În ziua de 24 aprilie, tot la Bilea, va avea loc un concurs de slalom rezervat schiorilor amatori din întreprinderile județului nostru, membri ai cercurilor și cluburilor de turism montan sau practicanți ai schiului, în aceeași organizare. Cîștigătorii vor primi cupe, diplome și premii în obiecte. Sînt invitați să participe membrii asociațiilor și cluburilor sportive sindicale din unități aparținînd M.I.C.M. și Ministerului Metalurgiei.

Partide frumoase în a 25-a etapă a campionatului județean de fotbal

● A.S. Mecanica — Automecanica 1—0 (1—0). Joc de mare frumusețe disputat într-un ritm alert, cu rapide și dese schimbări de direcție a pasei, cu atacuri succesive, periculoase de la o poartă la alta. Gazdele au dominat în primele 45 de minute, cînd au sutat mult la poartă, înscriind osingurată dată prin Păucean (min. 34) care a marcat cu capul un gol lucrat cu finețe de întregu atac. În repriza secundă medieșenii au „culcat” balonul, au atacat pe un front larg și pașind cu dezinvoltură au dominat, rațînd cîteva ocazii prin Bordi, Fodor și Todea. În această perioadă sibienii au zvănit o singură dată periculos cînd Păucean a sutat în bară. Cu excepția unor mici inexactități, C. Panaitescu (Copsa Mică) a condus corect partida. ● Textila — Unirea 0—1 (0—1). La Mediaș, ocnierii au reușit o victorie prețioasă care trebuia să fie mai concludentă după ocaziile de gol. Gazdele au ratat egalarea în min. 89. A arbitrat foarte bine L. Frunză (Sibiu). ● Amortizorul — C.F.R. 5—2 (2—1). Victorie muncită a tinerilor jucători după un joc

dirz disputat și în care, deși au fost egalați de două ori, au găsit resursele necesare pentru a se detașa în final de un adversar incomod. Au înscris: I. Toca (min. 13), V. Floca (min. 25 și 80), M. Cotoară (min. 50) și Ciobanu (min. 83) pentru învingători, I. Damian (min. 20) și Hadăr (min. 47) pentru feroviar. ● Construcții — Carbosin 3—1 (0—0). Pe fondul unei domnării accentuate a constructorilor, oaspeții deschid scorul în min. 49 prin Pipiș. După 21 de minute Stîngaciu aduce egalarea, două minute mai tîrziu Dumitrică înscrie din nou, iar în min. 88 același excelent Stîngaciu — printr-o execuție de mare finețe — stabilește scorul final al întîlnirii. ● Sparta — Relee 2—1 (2—0). Au marcat Belman și Nistor, respectiv Medeașan. ● Progresul — Record 5—2 (2—1). Au înscris Marcu, Petrică, Dirloșan, Kovas și Posincu pentru învingători, Sărășan și Fodor pentru pielar. ● Metalul Copsa — Metalul Sibiu 4—0 (3—0). Au înscris Crasnavăț (2), P. Sorin și Nicolaescu.

V. MARA

„Clipa de rătăcire” și consecințele ei!

Scriind aceste rînduri, îmi amintesc o frază plină de înțelepciune și de mult, foarte mult adevăr, aparținînd lui Cicero. Suna cam așa: este o mare durere să te-ntorci cu rușine acolo unde erai tratat cu cinste. De ce am început astfel, veți înțelege din relatarea unor cazuri dezbătute în instanță. În care oameni pe care îi consideram semenii ai noștri, muncind corect, cinstit, așa cum facem toți la locurile noastre s-au gîndit — și au acționat în „clipa de rătăcire” — să-și însușească din bunul comun al societății devenind, ceea ce cu un singur cuvînt urît, greu și de necinste, numim hoți.

Solomon Samoilă din satul Alămor, str. Nemeș nr. 81, era în cadru conducător auto la I.S.C.I.P. Racovița. Cu autobuncărul pe care-l avea în primire transporta de la F.N.C. la unitate, furașe combinate. În 24.II. 1982 s-a prezentat la F.N.C., a încărcat cantitatea de 4500 kg furașe combinate și s-a deplasat la Racovița unde, după ce a prezentat avizul de expediție, i s-a indicat locul pentru descărcare. Numai că a descărcat doar două din cele trei buncăre ale autovehiculului și fără a mai lua avizul unității și foaia de parcurs a părăsit în grabă unitatea deplasîndu-se spre comuna Avrîg. Directorului unității i s-a părut ciudată plecarea grăbită a lui S. și s-a luat cu o mașină după el, întorcînd-l din drum. La unitate s-a constatat că al treilea buncăr conținea 1460 kg furașe concentrate, în valoare de 2397,35 lei. Cînd a văzut că fapta sa nu rămîne „trecută cu vederea”, cum era și firesc să nu rămînă, S. încearcă să mituiască lucrătorul de miliție care ancheta cazul. A fost condamnat la un an și 6 luni pentru infracțiunea de furt în dauna avutului obștesc și la un an pentru infracțiunea de dare de mită, aplicîndu-i-se pedeapsa cea mai grea, sporită la 2 ani și două luni închisoare.

Cronică judiciară

Domenciuc Gh. Alexandru, din Sibiu, (str. Orzului nr. 27), în calitate pe care o avea de încadrat la întreprinderea de industrializarea laptelui „Sibiana”, a sustras, în luna octombrie 1982, în mod repetat, din secțiile de producție ale întreprinderii, cașcaval, brînză de burduf, pachete de unt pe care le ascundea în dulapul de la garderobă. În seara zilei de 11.X. 1982, în jurul orei 22, a introdus bunurile sustrate în două geți și o plasă, ieșind pe poarta din spate a întreprinderii unde nu exista! paznic. A fost surprins de organele de miliție, găsindu-se asupra lui nici mai mult nici mai puțin decît 9 pachete de unt, 13 kg brînză de burduf și 26 kg cașcaval. Pentru infracțiunea de furt din avutul obștesc, D.A. a fost condamnat la un an și 8 luni închisoare.

Și Domnariu Pantilimon din Sibiu, str. Crișanei nr. 11, Voinea Gheorghe din Sibiu, V. Aaron 26, ap. 55, Medeașan Eugen din Ocna Sibiului, str. Șurii Mici nr. 22 au crezut că „le merge”. Primii doi, conducători auto la I.T.S.A.I.A. Sibiu au fost ajutați de Medeașan Eugen, paznic în cadrul corpului de pază militarizată. În seara zilei de 10.XI. 1982, transportînd băutura alcoolice pentru întreprinderea viei și vinului, au sustras dintr-o cîșternă 80 litri de alcool rafinat, în valoare de 9650 lei. Au fost condamnați la doi ani și două luni primii doi, și la doi ani paznicul M.E.

E drept, ei și-au primit pedeapsa pentru faptele săvîrșite pentru că noi, societatea, nu putem admite ca cineva să-și însușească din munca și bunurile noastre, ale tuturor. Și revenind la ceea ce spunea Cicero, ne întrebăm: oare cum se vor simți acești oameni pe care noi, cei mulți, i-am tratat corect, iar ei ne-au înșelat încrederea la locurile unde au muncit? Angela CHITU

monografii contemporane

TINEREA FĂRĂ BĂTRÎNEȚE A SATULUI ROMÂNESC

monografii contemporane

La Porumbacu istoria locului curge ca un rîu subteran prin vîrsta patriei

MOTTO:

La Scorei berzele au revenit în vechile cuiburi. Iar cîtă vreme drumul lor nu-i fără întoarcere, în seamă că Pămîntul e înfășurat într-un abur cald de liniște și pace.

Acum, în mijloc de aprilie, la Porumbacu, spre munte, zăpada e reavănă. A căzut zilele trecute pînă jos la poale. Și stă ca o victorie searbădă a iernii, sfîdînd soarele din colțul ochiului ei rece. Jos în sate, merii și perii s-au umplut de mieii albi ai florilor ce zburdă grăbiți spre fruct.

Cîmpul e semănat proaspăt. Brazdele aleargă sigure și drepte pînă cînd linia lor se lovește de stîncă. De acolo, linia se rupe în trepte a-

Cu cinci zile în urmă, Dumitru Cismaș, primarul comunei Porumbacu de Jos, mi-a vorbit despre preocuparea și interesul comunei de a transfera o casă bătrîneasă în curtea școlii din Scorei, pe dealul Terei — sublim toponim păstrat din fondul latin, ca un argument al vîrstei ce-a continuat fără opreliște peste relieful accidentat al mileniilor.

Frumusețea poate fi seacă sau goală. Dar numai aceea e deplină care e hrînitore și rotundă ca un măr.

Mă opresc pe cîmp într-un lan de griu ce-și tremură coama scurtă în vîntul ce alunecă de pe creastă. Stau impietrit între albul de omăt al muntelui și pinza albă de flori a pomilor din sat. Un contrast seducător de anotimpuri, în care primăvara împinge încet iarna, suind-o spre vîrfuri. Un fuior de emoție și bucurie îmi invăluie ființa în vreme ce privesc acest tablou.

Am văzut oameni extaziindu-se în fața unor fotografii din Elveția și vorbeau despre ele ca făcînd parte dintr-o țară în care pămîntul a fost binecuvîntat numai cu frumusețe. Am văzut și eu această desfășurare turistică de peisaj și celuloid dar nu mi-am putut mînti ochiul și nici nu mi-am putut dezlipi gîndul și inima de la frumusețea de acasă, din țara mea. Pe ea o recomand: s-o privim curățați de prejudecăți!

Cronica locului memorează momente aspre. Iată, bunăoară, cum o secetă înspăimîntătoare care a durat din iunie 1717 pînă în septembrie 1718 a uscat pășunile, a secăt izvoarele și văile, a prăpădit animalele. Așa ceva — întărește cronica — nu s-a mai pomenit nici cu o sută de ani înainte. În 1920 a bătut

să fie deportați. Pentru cei rămași viața a devenit dură. „Aceasta e țară de rupt oasele” scrie unul din ei acasă, iar o femeie se plîngea astfel: „Cărăm greutatea celor mai mari pe umerii noștri”. Unica mingiere a lor era pedia (românizarea cuvîntului englezesc pay-day, zi de plată) cînd agoniseala și-o strîmtorau într-o bocelută cu gîndul să se reîntoarcă acasă.

Plecarea lor n-a fost nici aventură, nici poftă de distracție. Nevoia le-a purtat pașii. Și gîndul că odată întorși acasă vor putea trăi mai bine.

Cimitirul din Dealul merelor. Aici își duc somnul peste cinci sute de eroi căzuți în luptele de la Porumbacu în timpul primului război mondial. Istoria acestei conflagrații mondiale numără aici pagini grele de jertfă. În înclătarea cu dușmanul, elevul-caporal Viorel Belea din Sărata își însuflețește camarazii în lupta pentru liberarea satului natal cu cuvintele: „Înainte băieți, nu vă temeți că ajungem în satul meu”. Cade însă răpus de un glonte, la numai trei sute de metri de locul său de naștere. Cade răpus poate chiar de un glonte făcut din clopotele bisericilor din Țara Făgărașului pe care Puterile centrale — secătuite de materii prime — au început să le adune. „Din arama clopotelor noastre — notează Nicolae Iorga în lucrarea sa „Războiul nostru” — în care zăcea o așa de scumpă și veche jertfă s-a făcut tunul cu care să seucidă ostașii porniți spre dezrobirea Ardealului, al nostru”.

Au înflorit pomii în cimitirul de pe Dealul merilor. Singele eroilor s-a înălțat în copaci și-n flori albe. Aici am întîlnit cîțiva pionieri curînd și îngrijind mormintele. Și tot aici în anumite zile recită poezii și cîntă cîntece patriotice,

brupte și urcă geometria aridă și dură a muntelui. Iar sus, pe creastă, caută locul de maximă altitudine al Negoifului, de unde în zilele cu claritate adîncă poți privi palma caldă a țării. Negoiful nefiînd doar un punct geografic ci un reper al inimii românești.

Pășesc paralel cu linia brazdelor și aud osteneala seminței îngropate reînviînd în simburile fierbinte al pînii. Aici, imediat sub munte, osteneala seminței și a țărănelui e dramatică. Fiindcă vremea e capricioasă și rece iar pămîntul e sărac și acru ca oțetul. Între aceste două amenințări — cea a pămîntului și cea a cerului — sămînța se ostenește să devină piine, iar țărănelul nu încetează s-o ajute și s-o sporească chiar și atunci cînd ajută se ambiționează să-și arate măsura puterii.

De aceea, ori de cîte ori privesc semeția severă a Negoifului, n-o pot despărți de semeția în vrednicie a oamenilor de sub umărul creștei Făgărașilor.

Istoria acestor locuri și oameni am găsit-o închisă modest în două manuscrise, legate frumos, ca două cronici, semnate de profesorul Gavril Popa din Scorei și de învățătorul Valeriu Francu din Porumbacu de Sus. Sint două cărți monumentale pentru locurile lor și pentru Țara Oltului, scrise cu răbdarea lungă a dascălului de sat ce eternizează memoria adîncă a drumului prin colbul căruia locurile și oamenii au ajuns pînă în ocolul zilei noastre. Fără lucrarea acestora, poleită cu osîrdia atîtor ani, peste istorie s-ar fi așternut uitarea, urma pașilor s-ar fi umplut de colb, iar puterea umbrei s-ar fi așezat peste locuri și oameni. Laudă cu-

gheață grea ce a stricat toate semănăturile. Pămîntul a trebuit însămîntat din nou. Un an mai tîrziu, în 22' iunie, a nins la munte. Multe oi au murit. În 1926 ploii torențiale au smuls copacii din rădăcină, iar casa lui Petru Cărțan a fost dusă de viitură, cu lampa aprinsă în ea, pînă în lunca din jos de sat. La 1 februarie 1930 a plouat ploaie caldă de vară. În iulie 1957 s-a așezat un frig mare încît oamenii au îmbrăcat cojoacele iar în sobe focul ardea ca iarna.

Vreme rea ca o fiară. Pămînt aspru ca o gresie.

Descoperiri arheologice efectuate în zonă atestă o continuitate neîntreruptă de viețuire pe această vatră de peste patru mii de ani. Nimeni nu și-a părăsit locul pentru un altul unde pămîntul e bun de uns pe pită iar clima dulce și așezată ca un bătrîn înțelept. Oamenii au rămas iocului ca să clădească casele distruse de puhoai ori de nesățioase poște de năvălitori, să prăsească și să crească animale în locul celor ce s-au prăpădit, să reînsămînteze holdele călcate de copite ori zdrobite de grindină.

„Noi trăim pe pămînt sărac” se plîngeau țărăni — și nu o dată — stăpînilor străini. Așuprirea creștea, taxele, de tot felul sporeau după o poftă nesățioasă. Doar în fața unor astfel de batjocuri ce călcău în picioare mîndria omului, au fost siliți să aleagă fuga peste munte, încinși de dorul unor zile mai drepte și mai bune cînd vor putea reveni acasă.

Intr-o anchetă pornită din ordinul împăratului Carol al VI-lea, în perioada 4—16 iulie 1726, în 33 de sate din Țara Făgărașului întrebările se succedau imperativ: 1. Cîți oameni au pribegit din satul vostru în vremea de acum și cine sint aceia? 2. De ce au pribegit și, îndeosebi,

săvîrșind o curată și cinstită lecție de patriotism.

Istoria e vie. Pe șoseaua națională Sibiu — Făgăraș, între Porumbacu de Jos și Scorei, se află un monument ridicat în memoria eroului de la Sărata și a camarazilor săi. Opritți-vă și liniștiți-le jertfa păstrînd un moment de reculegere!

Multă vreme s-a zis că pămîntul din zona Porumbacului nu-i bun decît pentru făcut oale și ulcele din lut. Iar meșterii olari din satele comunei au ridicat acest meșteșug la mare preț și artă. Dar pentru ale cui nevoi să faci pămîntul mai multor sate numai oale și ulcele? Ca dovadă, astăzi în satele comunei nu mai este nici un olar.

Ca să producă, pămîntul trebuie indulcit. Acesta este imperativul care domină azi viața comunei. Încă din această primăvară s-a început aici o lucrare mare, estimată la 57 milioane lei, pentru reducerea acidității solului. Peste cinci ani, cînd lucrarea va fi gata, statutul pămîntului de aici va fi altul.

Într-o discuție la comitetul comunal de partid, avută cu conducerea, am reținut că această importanță și esențială lucrare va determina: creșterea suprafeței arabile cu șase sute de ha, creșterea gradului de fertilitate a terenurilor, posibilitatea unor culturi mai variate. Dacă în prezent producția de secară este de 1200—1300 kg/ha, după executarea lucrării producția va crește la 2300—2500 kg/ha. Totodată, prin mărirea suprafeței arabile va putea fi dublată cantitatea de furaje cultivate, ceea ce va duce la creșterea producției de lapte și a efectivelor de animale.

De fapt ritmul acestei creșteri a început să pulseze. Efectivele animalelor în sectorul coope-

rată acestor cărturari pentru truda lor, cu nimic mai puțin ostentivă ca a plugarului!

Pe profesorul Gavril Popa l-am ascultat vorbind de istorie. Și-am înțeles cîtă ardere s-a consumat aici — într-un sat aparent neînsemnat — dar încrestat adînc în ființa patriei, cu care n-a încetat vreodată să vibreze. De aceea nu m-a mirat să-l văd purtîndu-și manuscrisul sub braț, la fel cum un alt distins cărturar român, Șincai, își purta cronica în desagă, încercînd să prindă o rază de speranță în tipărirea ei. Gloria nu vrea să-i aparțină. Gloria e a locului și a oamenilor lui. Iar dascălul nu vrea decît să le-o restituie. Frumoașă și demnă aspirație. Nici recompensă nu așteapă. Lucrările cititorite din porunca conștiinței n-au nevoie de răsplată. Dar lucrarea lui întru istoria locului e vie, ea n-a rămas închisă între două coperti. Împreună cu copiii de la școală — constituiți într-un cerc de istorie locală, unic pe județ — au adunat și au salvat de la pieire și distrugere mii de piese — probe materiale ale istoriei și culturii populare locale. Aceste comori, a căror valoare nu poate avea echivalent, stau, din lipsă de spațiu înghesuite și împăstriate într-un capăt de coridor al școlii, sub scări, în niște cămări. Profesorul ni le-a arătat cu jenă firească și cu un gust amar în suflet, dar luminat în nădejdea că într-o zi — nu prea îndepărtată și cînd nu va fi prea tîrziu — ele vor fi adunate și expuse într-un sanctuar — o veche casă țărăneasă, acolo în curtea școlii. S-ar alătura astfel, într-un chip unic în țara noastră, cele două mari școli: cea a trecutului care ne-a zămislit și cea a zilei care ne dă certitudinea prezentului și orizontul de speranțe al viitorului.

de ce satul vostru se pustiește și sărăcește din zi în zi? 3, 4, 5...

Răspunsurile, unsprezece la număr, încearcă un apel la înțelegere, la omenie. „Darea împărțitului într-atîta apăsa asupra noastră cîtă este puteri s-o suportăm mai departe. Pămîntul nostru e încă prea mic și sărac, încît noi sintem siliți să cîștigăm darea împărțitului și pîinea noastră cu cilți și meșteșugul olăritului.

Din durere tîrzie față de pomelnicul suferințelor îndurate, opresc aici șiurul nerușinat și obraznic al batjocurii.

Numărul celor care fug e tot mai mare. Granițele se înapresc. Paza sporește. Dar „vama cucului” cine s-o oprească?

Fug îmbrododii de dor și speranță.

Același drum i-a însoțit și în drumul spre America, țara speranțelor de la început de secol. Mirajul unui cîștig care să-i scoată din sărăcie — aceasta era speranța pe care și-o puseseră în țara de peste ocean. Dar orice ruptură — chiar vremelnică — deschide o rană în sufletul și inima lor: „Firică de sămălastră / Vai, săracă-i țara noastră / Nu-i în stare să ne ție / Că-i plină de sărăcie” sau, în alt cîntec „Doamne, mîndră-i țara mea / Și săracă-i, vai de ea / Coșlășită-i de nevoi / Și-necat de ciocoi / Cari ne scot din țară afară / Viata ne-o fac mult amară”.

Ajunși pe malul celălalt al Atlanticului, pentru mulți mirajul se destramă limpezind realitatea. Încă în port sint supuși unor controale medicale drastice, apoi interogațiilor suspicioase ale poliției. Doar cine avea șansa să treacă prin toate aceste furci ascuțite, putea rămîne. Ceilalți erau obligați să aștepte două-trei săptămîni în „casa plîngerii” pînă cînd sosea un alt vapor cu care

ratist cît și la populație au crescut și vor cunoaște creșteri substanțiale de la an la an.

Pentru neinițiați revenirea la „modă” a calului poate părea un paradox, în competiția acestuia cu tractorul. În ultima vreme numărul cailor a crescut la Porumbacu de două-trei ori, ajungînd la 475.

Într-o vreme în care calul a fost lichidat în trocele porcilor ori în abatoarele de export, nimeni n-a putut anticipa perspectiva de împușinare drastică a „tainului” cailor-putere. Chiar și lumea satelor ajunsese să se depărteze și să se dezobisnuiască de mirosul de bălegar și de grajd. Pe atunci chiar și în Porumbacu puteai cumpăra ieftin și ușor o casă. Astăzi cu toate că prețurile caselor au crescut mult, nimeni nu mai vinde nici o casă în comună. Animalele sint crescute și în curțile țărănilor, și ale navetiștilor și ale intelectualilor. Ele au devenit de neînlocuit. Așa cum nu poate fi înlocuit aerul pentru respirație.

Porumbăcenii se mindresc cu tradiția de a fi buni gospodari. Drept dovadă, în anul 1980 comuna a ocupat locul I pe țară, decernîndu-i-se Ordinul Muncii clasa I. De șapte ani de zile comuna se autofinanțează iar în acest an are un excedent bugetar de șapte sute mii lei. Sint înglobate, desigur, în aceste distinctii și cifre efortul și hărnicia localnicilor ambția lor statornică de a trăi mai bine.

La Porumbacu, albul iernii s-a suit în copaci iar de aici a trecut pe aripile larg desfăcute ale berzelor. Și am asociat nevoia aceasta de prelungire a albului, simbolului ce înflăcărează nevoia noastră generală de înțelegere și pace.

Reportaj realizat de Ion Onuc NEMEȘ

Constătuire de lucru la C.C. al P.C.R. cu cadre de conducere și specialiști din domeniul materialelor de construcție și construcțiilor

(Urmare din pag. I)

ginerie tehnologică să se angajeze mai serios în realizarea unor proiecte eficiente care să asigure așezarea mașinilor și instalațiilor după un flux tehnologic bine gândit, care să evite încrucișările de transport, să asigure un flux normal în procesul de producție — măsuri de care depind și ordinea și disciplina — și care duc, totodată, la economii foarte mari în procesul de producție.

Criticând cu severitate situația din domeniul construcțiilor energetice, secretarul general al partidului a cerut să se revadă în mod serios, în următoarele două luni și tipizarea în acest domeniu, în scopul realizării unor lucrări ieftine, de o mare utilitate, pe un spațiu cât mai restrâns. Și în acest sector — a arătat tovarășul Nicolae Ceaușescu — trebuie să se acționeze pentru reducerea consumurilor de ciment, oțel-beton și alte materiale, de energie, iar construcțiile prefabricate trebuie să vină finisate din fabrici. S-a cerut, de asemenea, să se reducă la maximum lucrările destinate căilor ferate, canalizărilor s.a., care, de asemenea, ridică foarte mult costul lucrărilor de investiții. Normele consumurilor fizice, materiale trebuie să fie stabilite, pe metru pătrat, metru cub, sau metru liniar, în așa fel încât să nu mai dea loc la nici un fel de aprecieri subiective, fie din partea proiectantului, al celor care se ocupă de investiții sau a organelor de planificare.

Aceleași exigențe se ridică și în domeniul construcțiilor agricole, unde trebuie să fie înlăturate toate greseliile care s-au făcut, mai cu seamă la construcțiile zootehnice dar și la cele, să se stabilească și aici norme precise, să se asigure folosirea materialelor locale, în scopul realizării de construcții ieftine.

Pe ansamblu — a spus în încheiere tovarășul Nicolae Ceaușescu — trebuie să obținem o reducere a costurilor investițiilor la construcțiile de locuințe, social-culturale și industriale, având în vedere necesitatea reducerii consumurilor materiale, creșterii productivității muncii — care și în construcțiile industriale trebuie să ajungă pînă la sută la sută —, a mecanizării producției de prefabricate, eliminării tuturor cheltuielilor inutile. Considerăm că, deja, costurile sînt astăzi prea mari și trebuie să acționăm pentru reducerea lor. Costurile investițiilor mari în locuințe se reflectă în chirii și în alte cheltuieli ale populației; în industrie se reflectă în amortizări, în costuri mari în producție. Se reflectă, deci, negativ în

venitul național, în posibilitățile de realizare a sarcinilor de creștere a puterii de cumpărare a leului, de sporire a veniturilor, a nivelului de trai al poporului.

În acest spirit — a arătat secretarul general al partidului — dorim să se acționeze, de către toate organele noastre centrale, de consiliile populare județene, de organizațiile de construcții, de arhitecți, de proiectanți, pentru a putea să se realizeze și în acest domeniu, în cât mai bune condiții, hotărârile Conferinței Naționale a partidului.

Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu a fost urmărită cu viu interes, cu profundă satisfacție și deplină aprobare de participanții la constătuire.

* * *

Constătura de lucru a fost precedată de examinarea la fața locului, în cadrul unei expoziții organizată într-un pavilion al Complexului expozițional din Piața Șcinței, a măsurilor adoptate în scopul producerii de panouri de fațade pentru locuințe, cu soluții diversificate de finisare, de echipare a elementelor prefabricate cu timplărie și instalații electrice, astfel încît pe șantier să se efectueze numai operații de montare și asamblare.

Au fost prezentate panourile realizate pe baza celor mai noi tehnologii, atât de întreprinderi de prefabricate aparținînd Ministerului Industrializării Lemnului și Materialelor de Construcții, cât și consiliilor populare județene Neamț, Iași, Bacău și Timiș, împreună cu o gamă largă de mostre executate de institutelor de profil.

Panourile prefabricate expuse ilustrează preocuparea specialiștilor de a asigura un aspect arhitectonic deosebit al fațadelor prin stabilirea unor tipuri diferite de finisaj, capabile să confere noulor blocuri o estetică superioară, în mod diferențiat în funcție de condițiile locale, natura arterei de circulație, amplasarea

lor în cadrul ansamblurilor de construcții de locuințe și social-culturale, în intersecții importante, piețe sau alte zone de mare însemnătate urbanistică.

Un loc important în dialogul purtat de tovarășul Nicolae Ceaușescu cu specialiștii l-a ocupat și analiza rezultatelor acțiunii de reducere a consumurilor specifice, în special la ciment, fier-beton și energie. S-a evidențiat, în acest context, însemnătatea generalizării folosirii cenușilor uscate de termocentrală în rețetele de fabricare a betonelor, precum și măsurile de diminuare a consumurilor de combustibili.

Secretarul general al partidului a apreciat modul de realizare a panourilor prefabricate pentru construcțiile de locuințe, în special soluțiile de combinare a betonului cu mozaic, plăci ceramice, piatră de riu sau cu alte materiale ieftine, lesne de procurat în cele mai multe zone și cu efecte estetice deosebite.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a arătat că toțișii unele modele sînt prea încărcate cu ornamente inutile, greoaie. Că panourile ale căror decorațiuni sînt executate din vopsele nu sînt cele mai potrivite pentru construcțiile de locuințe nici din punct de vedere estetic, nici economic. Examinînd comparativ expozițiile, secretarul general al partidului a avut cuvinte de laudă pentru soluțiile adoptate, în special în unele județe, în fabricarea de panouri pentru fațade cu un aspect plăcut, cu motive decorative specifice tradițiilor zonelor respective și care înglobează o seamă de materiale ieftine, la îndemînă pe plan local. S-a cerut ca experiența pozitivă să se generalizeze în cât mai scurt timp, iar proiectanții și constructorii să acorde o atenție sporită îmbunătățirii esteticii construcțiilor, reducerii consumurilor de materiale și energie, ridicării continue a calității și productivității muncii.

SĂMINȚA DE PORUMB — cît mai grabnic sub brazdă!

(Urmare din pag. I)

practic printr-o mobilizare exemplară, printr-o acțiune comună responsabilă a tuturor factorilor dependenți. În ziua raidului nostru, în C.U.A.S.C. Loamnes se lucra la semănat cu 14 semănători, estimîndu-se realizarea unei suprafețe de peste 200 hectare. În acest an mecanizatorii și cooperatorii din Alămor s-au situat la înălțime. Este cazul ca experiența lor pozitivă să fie preluată și de celelalte unități. Patul germinativ este pregătit în avans în toate unitățile, asigurîndu-se astfel frontul de lucru la semănat. Pe măsură ce unitățile frunzășe vor încheia lucrarea, semănătorile vor fi redirecționate acolo unde se fac simțite rămîinerile în urmă, astfel încît și în aceste cooperative agricole de producție, joi cel tîrziu să se încheie semănatul porumbului.

Angajare fermă, responsabilă

Traversăm hotarele C.A.P. Loamnes. În „Moine“, o tarla ceva mai mare de 15 ha i-am găsit pe mecanizatorii Nicolae Tomașu, Hans Müller, Aron Drăghici și Nicolae Neamțu, ajutați de Valer Crețu și Ioan Giurgiu, erbidind cu Pitezin terenul pe care urma să fie semănat porumb. Aflăm că lucrează în această tarla doar de vreo oră, și că peste încă o oră cel mult, terenul va fi apt să primească sămința de porumb. După aceea, urma să se mute pe tarlalele Hașagului.

Ceva mai sus, pe o spinare de deal în locul numit „Po-

tece“, mecanizatorii Ungar Fritz, Toader Gița și cooperatorul Vasile Dorca semănau porumb cu două semănători SPC 8, cu toate că din norii aflați deasupra hotărului se cernea des o ploaie mocănească. La ora 13,50 cele două semănători realizaseră deja 20 ha. Cei trei erau optimiști și sperau ca ploaia să fie scurtă și trecătoare pentru a nu-i opri de la lucru. Graba se explica logic prin faptul că pînă joi semănatul trebuie încheiat și la C.A.P. Loamnes, ori pentru aceasta, ritmul trebuia să crească obligatoriu.

Activitate susținută pe toate „fronturile“ campaniei agricole

De cîteva zile ploaia a ocilit hotarele Bruilului, așa că, după neașteptata dar trecătoare ninsoare de săptămîna trecută, cooperatorii se află din zori și pînă în noaptea semănatul porumbului „graba noastră“ — cum zic localnicii. Este ora 7,45 și „Sub dumbrăviță“ — o parcelă de vreo 42 de hectare — mecanizatorii Karol Schenker, Ioan Rafailă și Gheorghe Schmidt au deja cîte șase „înțorcări“. Se acționează rapid așa că alimentarea semănătorilor nu durează mai mult de 2-3 minute. Mircea Cernea, președintele C.A.P. vine cu un nou transport de sămință. „S-a mai înălțit pămîntul — zice, pipîind rîndurile însămîntate. Pe la 5 terminăm aici și ne mutăm în altă parcelă. Luerăm în formații complete cu o viteză de 16 ha pe semănătoare. Mai avem de semănat cîteva parcele mai mărunte și încheiem semănatul“.

Către Șomartin, Petru Muncaciu, inginerul șef al cooperativei agricole, conduce formațiile mecanizatorilor care erbicidează culturile de păioase. „Holdele-s frumoase, le-a prîit iarna domoală, așa că vom scoate precis producții bune“ — se confesează inginerului șef al S.M.A. Agnita, Aurel Matei, venit cu ceva piese de schimb pentru tractoare. Treacă pe lângă o tarla cu sfeclă de zahăr. Aflu că deși acum cîteva zile a dat un pic de brumă, cultura nu a fost afectată. Prașila oarbă s-a făcut pe jumătate din suprafața cultivată. Timid, soarele răzbate platoșa de nori. „Se îndreaptă vremea, zice președintele; acuși scoatem vitele la pășunat“. Mai notez că la ferma zootehnică s-au înregistrat deja 85 de fătări, adică cu 21 mai multe decît cifra de plan pentru primul trimestru.

Lucian JIMAN

Mica publicitate

PIERDERI

- Pierdut haină piele (pentru copil) în stația de autobuz Școala militară (Steaua). Adresați Sibiu, telefon 176 91, Stoiaca. Recompensă. (704)
- Pierdut contract de închiriere, eliberat de I.J.G.C.L. Sibiu, pe numele Ilie Gheorghe și Rodica din Sibiu, str. Lungă 50. Îl declar nul. (735)

VINZĂRI-CUMPĂRĂRI

- Vind urgent apartament liber, două camere, confort I. Telefon 293 23, după-amiază. (628)
- Vind motocicletă CZ, în stare bună. Str. Zamfirescu 9 (Ștefan cel Mare), orele 16-19. (627)
- Vind garaj demontabil (din lemn). Str. Titu Maiorescu 14, telefon 282 66. (719)
- Vind sufragerie „Bileta“. Sibiu, str. Teilor 25. (605)
- Vind casă nouă, comuna Tălmaciu, str. Dealului 5. (630)
- Cumpăr medicament Magnezium Verla. Adresați Goncea, telefon 161 65. (701)
- Vind scîndură fasonată pentru streșină 50/10. Sibiu, telefon 122 43. (716)
- Vind apartament liber — 4 camere, bucătărie, pivniță, confort I îmbunătățit, cartier Strand, bloc 1. Informații telefon 123 43, orele 17-20. (714)
- Vind apartament bloc — 3 camere decomandate, central. Telefon 140 84.
- Vind set motor (francez) — Dacia 1100. Telefon 233 10, Sibiu. (705)

- Vind Lada 1500 (16 000 km) și alte obiecte casnice. Sibiu, str. Lalelelor, telefon 149 12. (703)
- Vind piese Skoda Octavia. Sibiu, str. Yalta 34, telefon 385 00. (709)
- Vind apartament confort I sport — 3 camere. B-dul Mihai Viteazul, bloc 11 (35), ap. 47. (722)
- Vind parchet fag uscat — 34 m.p. Familia Frățilă, căminul „Libertatea“, str. Abatorului. (720)
- Vind Volkswagen 1300, stare excepțională. București, telefon 17 07 11, după ora 18. (721)
- Vind casă — cameră, bucătărie, hol, anexe, curte, grădina. Șelimbăr, nr. 58. (722)
- Vind apartament 4 camere, bucătărie, prin schimb cu două apartamente bloc. Telefon 380 48 — seara. (724)
- Vind caroserie ARO 243 (parțial tamponată). Casoli nr. 68, sau telefon 288 67, Sibiu. (725)
- Vind casetofon Deck Sony, boxe Maranz 40/60 wați. Sibiu, telefon 157 23. (727)
- Vind apartament două camere. Sibiu, telefon 296 41, după ora 15. (729)
- Vind Opel Record. Sibiu, str. Lutului 51, telefon 321 83, după ora 16. (730)

SCHIMBURI DE LOCUINTE

- Cedez două camere, dependințe. Doresc spațiu mai mare. Sibiu, telefon 201 51, orele 18-20. (731)
- Cedez cameră, bucătărie. Doresc similar. Sibiu, telefon 126 97, orele 13-16. (734)
- Schimb apartament două camere, parter, cartier Crîngăși (IPROMET) București, cu Sibiu. Telefon 325 04. (732)

ANUNȚURI FAMILIALE

- Cu ocazia pensionării, soțul, copiii, nora și nepotii urează dragii lor ELENA GEORGESCU — la mulți ani, viață senină și fericită! (702)
- Cu ocazia împlinirii a 50 ani, soția, copiii și Horațiu îi urează lui ISMAILĂ PICLIȘAN — multă sănătate și viață îndelungată! (660)

Familia mulțumește și pe această cale rudelor, prietenilor, vecinilor și tuturor celor care le-au fost alături în clipele grele pricinuite de decesul celui care a fost **DUMITRU BUIAN** (710)

Fîica, ginerele, nora, sora, fratele, nepoții și strănepoatele anunță încetarea din viață a dragului lor **protop. IOAN VELTAN** — 81 ani — fost consilier metropolitan Ceremonia înmormîntării — azi, 21 aprilie 1983, ora 13, din Sibiu, str. 1 Mai nr. 33. (723)

Azi, 21 aprilie 1983, se împlinește un an de cînd a plecat dintre noi cea mai scumpă soție și mamă. **MARIOARA IVAȘCU** — 37 ani — (Șelimbăr)

Nu te vom uita niciodată și mereu te vom păstra în inimă. **Soțul și copiii** (613)

Azi, 21 aprilie, se împlinește un an de cînd a încetat să mai bată inima iubitului nostru **prof. NICU DOBROȚĂ** — din Poiana Sibiului — Pentru cei care l-au cunoscut, iubit și stimat, o durerăoasă aducere aminte. **Nelu și Sora** (680)

Cîstind memoria, păstrînd neștearsă amintire peste care timpul nu poate așterne vătul uitării, fiul și nora amintesc că în 21 aprilie 1983 se împlinește un an de la moartea fulgerătoare a scumpei lor mame, **ELENA DRAGOMIR** Nu te vom uita niciodată. (664)

Cu aceleași lacrimi și durere nesfîrșită amintesc că în ziua de 21 aprilie se împlinesc doi ani de cînd m-a părăsit pentru totdeauna buna mea soție **FAUSTINA BOACA** Amintirea ei va rămîne veșnic în inima mea. **Soțul** (634)

Azi, 21 aprilie, se împlinește un an de dor și lacrimi de cînd ne-a părăsit pentru totdeauna scumpul nostru iur, soț, tată și bunic, **NICOLAE VINERAN** (din Topircea)

Recunoștința celor care nu l-au uitat. (629)

Handbal, div. A (m)

Dinamo București — Independența Carpați Mîrșa 25-24 (15-13)

Dinamoviștii și-au luat revanșa pentru înfrîngerea din tur, cîștigînd de asemenea, la limită, fapt care vorbește de echilibrul valoric dintre cele două echipe. Gazdele au condus pe tot parcursul partidei, dar finalul a aparținut mîrșenilor care au revenit de la scorul de 24-19 (min. 51) la cel de 25-24. A arbitrat cuplul craiovean Cojocar — Mihăilescu. Pentru oaspeți au marcat: Birtalan 9, Paraschiv 5, Matei 4, Cornea 3, Kicsid 1, Rău 1, Tilvic 1.